

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Galaten 1:15,16

...toen het Hem... behaagd had, zijn Zoon in mij te openbaren....

Een getuigenis van Paulus - gelicht uit de context waarin hij spreekt over zijn roeping - dat van zijn kant bijna een opmerking tussen neus en lippen door lijkt te zijn. Het heeft evenwel een dusdanig sprekende lading, dat het zonder meer onze aandacht vraagt. Zijn tegelijk terloopse spreken over 'het van de schoot van zijn moeder aan afgezonderd zijn' en 'door genade geroepen zijn' is zeker ook de moeite van overdenken waard.

Waar Paulus hiervan getuigt in de gekozen tekstwoorden is niet een hem zo maar overkomen gebeurtenis. Er is het nodige aan voorafgegaan. Het mag dan heten dat God hem al op het oog had van voor zijn geboorte, Paulus had ondanks al zijn godsdienstigheid geen enkel zicht op God. Hem kenmerkte een dusdanige haat dat een ge- en verbroken worden noodzakelijk was, een ingrijpen van God - een door genade geroepen worden: Saul, Saul waarom vervolgt gij Mij. Gegrepen door God in de naam van Jezus Christus! Gearresteerd. En als zijn ogen letterlijk verblind zijn geworden door het hemelse Licht, gaat de wereld van zijn ik open en ziet hij zichzelf in het Licht. Jezus Christus confronteert hem met het diepste probleem dat elk mens kenmerkt: gevallen in Adam, zondaar - erfelijk belast en hoe. Er is verlossing en herschepping nodig. Paulus moet, zoals hij later predikt als geldend voor elk mens, sterven aan zichzelf, wil het leven van de Zoon van God zichtbaar worden. Als iemand heeft gezien en geleerd en... benadrukt in de verkondiging dat het daarbij gaat om een voortdurend proces, dan Paulus wel! Het 'voor dood houden' en 'najagen' werden kernthema's van zijn boodschap en dat vanuit persoonlijke ervaring. Het ligt alles opgesloten in de gekozen tekstwoorden: '**...toen het Hem... behaagd had, zijn Zoon in mij te openbaren...**'

Kijken we naar wat hij getuigt en trekken we dat dan door naar ons persoonlijk: '**...toen het Hem... behaagd had**'. Paulus spreekt in het noemen van 'Hem' over niemand minder dan God de Vader. De God die hem al op het oog had voor zijn geboorte! In Efeze 1:4 laat Paulus weten dat God 'de mens' al op het oog had van zelfs voor de grondlegging der wereld. Hij heeft dus ook u en mij op het oog. Kunnen wij met Paulus meegetuigen 'toen het Hem behaagd had'? Het is in dat overbekende vers van Johannes (Joh. 3:16) dat dit behagen is benadrukt: '**...alzo lief heeft God...**' de mens, Paulus, u en mij! Heeft dat mij in mijn kern, het IK geraakt, zó dat ik mezelf zag en daarmee de noodzaak van sterven aan mezelf wil het leven van Jezus Christus in mij zichtbaar kunnen worden? Want dat is de reden van Gods behagen, liefde - dat de Zoon in mij zichtbaar wordt. Paulus spreekt over een 'in mij openbaren'. Dit openbaren is een onthullen. Elke keer een stukje meer! Jezus Christus openbaarde zich aan hem om zich *in* hem te openbaren en dat op grond van Gods liefde. Dat is de betekenis van genade in eigenlijke zin: Jezus openbaart zich in mij. En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is (2 Cor. 3:18). Heeft Gods behagen bij mij die ruimte? Heer, neem mij, breek mij, vul mij - openbaar uzelf in mij Heer! Onze roeping!